

สรุปปัญหาและขอเสนอแนะ

อุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์ เป็นกิจการที่ต้องใช้เงินทุนสูงมาก ประการที่สำคัญคือต้องมีเครื่องจักรและอุปกรณ์ผลิตที่ได้มาตรฐาน จึงปรากฏมีผู้ผลิตรายใหญ่เพียง 2 ราย และทุกบริษัทในอุตสาหกรรมนี้ เป็นการรวมลงทุนกับต่างประเทศ อันได้แก่ ญี่ปุ่น อังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ อินเดีย ไต้หวัน และอเมริกา ดังนั้นในระยะเริ่มแรกของการทำงาน จึงต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญและช่างเทคนิคจากต่างประเทศของผู้ร่วมลงทุนด้วยเป็นส่วนใหญ่ ปัจจุบันทางไกลลดจำนวนช่างเทคนิคต่างชาติลงได้มากโดยคนไทยที่มีความรู้ความสามารถเข้าทำหน้าที่แทน เป็นการลดค่าใช้จ่ายด้านต้นทุนลง รวมทั้งเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศอีกทางหนึ่ง

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านต่าง ๆ ในบทที่ 2, 3, 4 และ 5 นั้น พอลจะสรุปปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ พร้อมทั้งข้อคิดเห็นและขอเสนอแนะได้ ดังนี้

ก. ภาคธุรกิจ

สำหรับอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ มีปัญหาภาคธุรกิจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาด้านการผลิต

1. การผลิตผลิตภัณฑ์เส้นใยประดิษฐ์ในปัจจุบันมีปริมาณเกินความต้องการภายในประเทศ เช่น เส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดสั้นมีเกินความต้องการประมาณร้อยละ 27-39 เส้นใยโพลีเอสเตอร์ชนิดยาวประมาณร้อยละ 54-61 และเส้นใยไนลอนประมาณร้อยละ 29-36 ทั้งนี้ผู้ผลิตได้พยายามส่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

แต่ต้องประสบกับการแข่งขันอย่างรุนแรงกับผู้ผลิตในประเทศอื่น ๆ ที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า เช่น ไคทวัน และเกาหลีไค โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ซึ่งสามารถผลิตเส้นใยประดิษฐ์ ในต้นทุนที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตขนาดใหญ่ (Mass Production) ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจของโลกโดยทั่วไปตกต่ำอย่างต่อเนื่องและเกิดภาวะเงินเฟ้อทั่วโลก เมื่อสหรัฐอเมริกาขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ ทำให้ค่าของเงินบาทที่ถูกคิดกับเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐสูงตามไปด้วย ซึ่งสวนทางกับค่าของเงินสกุลยูโรที่ไม่ขยับ ดังนั้นราคาสินค้าโดยเฉพาะสิ่งทอจากไทยในตลาดยุโรป ซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทยสูงขึ้นจึงทำให้กำลังซื้อลดต่ำลงไปประมาณ 10-30 % ทั้งนี้แม้ว่าภายหลังไทยได้ทำการลดค่าเงินบาทลงแล้วแต่การซื้อจากตลาดยุโรปก็ไม่เพิ่มขึ้นเท่าที่ควร

2. ผู้ผลิตเส้นใยประดิษฐ์ภายในประเทศยังไม่อาจสนองความต้องการของผู้ใช้ คือ ผู้ผลิตผ้า ซึ่งมีความต้องการเส้นใยประดิษฐ์ต่างประเภทกันในแต่ละราย จึงทำให้มีการนำเส้นใยประดิษฐ์จากต่างประเทศเข้ามาใช้เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา

3. เกิดการทุ่มตลาดเส้นใยประดิษฐ์จากต่างประเทศมากเท่าที่ผ่านมาในอดีต คราวใดที่เกิดวิกฤตการณ์สิ่งทอ ผู้ผลิตเส้นใยประดิษฐ์ไม่สามารถลดกำลังการผลิตโดยทันทีได้ เพราะกรรมวิธีการผลิตไม่อานวย เช่น ช่วงวิกฤตการณ์ระหว่างปี พ.ศ. 2517 ทำให้มีผลผลิตส่วนเกินมาก จึงต้องนำออกจำหน่ายในตลาดโลกด้วยราคาที่ต่ำในขณะที่ยังขาดทุน การผลิตเส้นใยประดิษฐ์ของภายในประเทศยังไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับต่างประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมใหม่ การผลิตจึงยังไม่ถึงระดับสภาพพลที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ อีกประการหนึ่งวัตถุประสงค์ประเภท MMT, TPA และ EG ต้องสั่งซื้อมาจากต่างประเทศด้วย จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าต่างประเทศ และในปลายปี พ.ศ. 2524 เกาหลีไค

และไต้หวัน ซึ่งเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกโดยขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น จึงมีแนวโน้มว่าในปี พ.ศ. 2525 เกาหลีใต้และไต้หวันจะมีผลผลิตส่วนเกินสำหรับการส่งออกสูงขึ้น จนอาจท่อนำออกขายในลักษณะทุ่มตลาดคั่ง เช่นที่เคยเกิดกรณีมาแล้วในอดีต

ข้อคิดเห็นและขอเสนอแนะด้านการผลิต

1. ควรมีการกระจายประเภทของเส้นใยที่ผลิตเพื่อสนองความต้องการของผู้ผลิตฯ ซึ่งจะเป็นการลดการนำเข้าเส้นใยโคส่วนหนึ่ง พร้อมกันนี้ควรมีการควบคุมผลผลิตเส้นใยประเภทยูให้สอดคล้องกับความต้องการภายในประเทศ และความสามารถในการส่งออก เพื่อช้แก้ปัญหาต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้น เช่น ปัญหาคาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน และปัญหาผลผลิตเกินความต้องการของตลาด เป็นต้น

2. การควบคุมด้านการผลิต ควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

2.1 งคการขยายหรือก่อตั้งโรงงานผลิตเส้นใยประเภทยูไว้อย่างน้อย 5 ปี เพื่อป้องกันการสูญเปล่าจากการไม่ใช้เครื่องจักรในการผลิต

2.2 ปรับปรุงประสิทธิภาพของเครื่องจักรที่มีอยู่ให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดและหากสามารถพิสูจน์ได้ว่า เครื่องจักรใหม่สามารถให้ผลประโยชน์ตอบแทนเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายแล้วสูงกว่าเครื่องจักรเก่า ก็ให้ซื้อเครื่องจักรใหม่มาทดแทนเครื่องจักรเก่า

2.3 ควรควบคุมประเภทและผลผลิตเส้นใยให้สอดคล้องกับความต้องการภายในประเทศ และความต้องการในการส่งออก ทั้งนี้โดยให้สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เส้นใยสังเคราะห์ทำหน้าที่ศึกษาความต้องการ เส้นใยของผู้ใช้ชาติที่ใช้ส่วนสมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ผู้ผลิตเส้นใยในประเทศปรับตัวได้ทัน รวมทั้งควบคุมและจ้กสรรปริมาณการผลิตให้แถบร ราคาสมาชิกตามประสิทธิภาพของเครื่องจักรอย่าง เป็นสัดส่วนกัน

3. การควบคุมด้านคุณภาพ ทั้งนี้เพราะเทคนิคในการผลิตของไทยยังสู้
ต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้ไม่ได้ จึงทำให้คุณภาพเส้นใยประจักษ์
ของไทยเป็นรองประเทศดังกล่าว

4. การขยายขนาดการผลิตให้ใหญ่พอ เมื่อเทียบกับของต่างประเทศ โดย
รวมตัวผลิตเส้นใยโดยในนโยบายในการถือหุ้นซึ่งกันและกัน หรืออาจขยายกำลังการ
ผลิตด้วยการขยายตลาดการส่งออกไปยังต่างประเทศให้มากขึ้น

ปัญหาทางการเงิน

จากการวิเคราะห์ที่ในบทที่ 4 และ 5 ปรากฏว่าอุตสาหกรรมเส้นใยประจักษ์
ไทยประสบปัญหาในสถานภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงาน โดยมีสถานภาพคล่อง
และสมรรถภาพในการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ แต่มีสมรรถภาพในการหากำไรใน
อัตราที่สูง คือ นับจากปี พ.ศ. 2520 สูงขึ้นมาโดยตลอด สาเหตุที่ทำให้อุตสาหกรรมนี้
มีสถานภาพคล่องอยู่ในระดับต่ำซึ่งก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนนั้นก็เนื่อง
มาจากธุรกิจนี้ในอุตสาหกรรมนี้มีสินทรัพย์หมุนเวียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียน
และมีสินค้าคงเหลือเป็นจำนวนมาก ระยะเวลาการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือก็ใช้
ระยะเวลาค่อนข้างยาวนานโดยเฉลี่ยประมาณ 94 วัน นอกจากนี้ในการเรียกเก็บหนี้
ก็มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยประมาณ 97 วัน นับว่าค่อนข้างยาวนาน ซึ่งจากสาเหตุเหล่านี้
มีผลทำให้อุตสาหกรรมมีสถานภาพคล่องอยู่ในระดับที่ต่ำ และจากการวิเคราะห์อัตราส่วนที่
แสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน ปรากฏว่าอุตสาหกรรมมีอัตราการหมุนเวียนของ
สินทรัพย์ถาวร และอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวมอยู่ในระดับที่ต่ำ แสดงว่า
อุตสาหกรรมยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้นนโยบายการจัดหาเงินทุนของอุตสาหกรรมนั้นยังไม่สอดคล้องกับ
อายุการใช้งานของสินทรัพย์ กล่าวคือ ในช่วงปี พ.ศ. 2519-2520 และ พ.ศ. 2521-
2522 อุตสาหกรรมได้นำเงินทุนระยะสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวรซึ่งเป็นการเพิ่ม
ความเสี่ยง ส่วนในปี พ.ศ. 2520-2521 ได้นำเงินทุนระยะยาวไปลงทุนในสินทรัพย์
หมุนเวียนซึ่งทำให้ผลตอบแทนลดลง เพราะการนำเงินทุนจากแหล่งระยะยาวมาใช้
จ่ายที่สูงกว่าจากแหล่งเงินทุนระยะสั้น

ข้อคิดเห็นและเสนอแนะทางการเงิน

จากการที่อุตสาหกรรมนี้มีสภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงานอยู่
ในระดับที่ต่ำ จึงก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน อุตสาหกรรมนี้จึง
ควรทำการปรับปรุงนโยบายการบริหาร ลูกหนี้และการบริหารสินค้าคงเหลือให้ดีขึ้น
โดยเร่งระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ให้เร็วขึ้น และเพิ่มสมรรถภาพในการขาย
สินค้าให้สูงขึ้น นอกจากนี้อุตสาหกรรมควรเพิ่มสมรรถภาพในการใช้สินทรัพย์ให้เกิด
ประโยชน์สูงขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมนี้ยังทำการผลิตได้ไม่เต็มกำลังการผลิต ซึ่งจะ
ช่วยแก้ปัญหาสภาพคล่องของอุตสาหกรรมนี้ให้สูงขึ้นได้ สำหรับทางด้านปัญหาการบริหาร
เงินทุนนั้น อุตสาหกรรมควรหลีกเลี่ยงการนำเงินทุนจากแหล่งระยะสั้นไปลงทุนใน
สินทรัพย์ถาวร เพราะทำให้อุตสาหกรรมต้องชำระหนี้ให้ทันภายในกำหนดเวลาอันสั้น
และควรหลีกเลี่ยงการนำเงินทุนจากแหล่งระยะยาวไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน
เพราะทำให้ได้รับผลตอบแทนต่ำ อุตสาหกรรมควรปรับปรุงนโยบายการบริหารเงินทุน
ให้สอดคล้องกับอายุการใช้งานของสินทรัพย์

ปัญหาทางการเงิน สามารถพิจารณาได้ทั้งตลาดภายในประเทศและ
ตลาดต่างประเทศด้วย

1. ปัญหาภาคภายในประเทศ อาจแยกออกได้ดังต่อไปนี้

1.1 ตลาด เป็นของผู้ซื้อ ผู้ผลิตไม่อาจตั้งราคาได้ เพราะปริมาณการผลิตมีเกินความต้องการอยู่มาก

1.2 รัฐบาลได้มีการอนุญาตให้นำ เส้นใยประดิษฐ์เข้ามาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เพื่อการส่งออก ทำให้ผู้ผลิตต่างประเทศพยายามเข้ามาแย่งตลาดภายใน

1.3 ผู้ซื้อส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้เส้นใยในประเทศ เนื่องจากมีคุณภาพต่ำ ผู้ค้าชาวต่างประเทศไม่ทราบคุณภาพของผลิตภัณฑ์สิ่งทอในประเทศไทย จึงให้ผู้ผลิตในไทยที่ผลิตผ้าและเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้ใช้เส้นใยจากประเทศผู้ส่ง เป็นส่วนใหญ่ อนึ่ง บริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เช่น ผ้า และ เสื้อผ้าสำเร็จรูปมักจะมีบริษัทแม่อยู่ในประเทศของตนเอง แหม่มาตั้งบริษัทต่าง ๆ ในประเทศอื่นเพื่อขอโควตาการส่งออกไปยังประเทศที่สาม บริษัทแม่จึงนิยมใช้เส้นใยจากบริษัทของตนแทนการใช้เส้นใยจากผู้ผลิตในประเทศไทย และยังมีผู้ผลิตบางรายนำเส้นใยบางชนิดซึ่งมีราคาสูงกว่าชนิดที่ผลิตขึ้นภายในประเทศเข้ามาใช้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ เพราะเป็นการนำเข้าตามขั้นตอนการส่งเสริมการลงทุนได้ประกาศไว้ จึงมีการนำเอาเส้นใยชนิดนี้มาขายภายในประเทศได้ในราคาที่ถูกลง ทำให้เส้นใยที่ผลิตภายในประเทศขายไม่ออก

1.4 มีการนำเอา เสื้อผ้าสำเร็จรูปหรือผ้าเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ ทำให้เสื้อผ้าที่ผลิตโดยภายในประเทศจำหน่ายได้น้อยลงอันเป็นเหตุให้ความต้องการใช้เส้นใยลดน้อยลง จึงทำให้การจำหน่ายภายในประเทศตกลงถ่วง

1.5 โรงงานขนาดใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการส่งออก กลับไม่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายภายในประเทศ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผ้าจากต่างประเทศมีโอกาสเข้ามาแย่งตลาดภายใน เมื่อผลทำให้ปริมาณความต้องการของเส้นใยภายในประเทศลดน้อยลง

1.6 สถานการณ์ด้านรายแทนทำให้การค้าในตลาดชายแดนซึ่งเคยเป็นช่องทางระบายสินค้าได้ เป็นจำนวนมาก ขณะนี้ไม่สามารถจะทำการค้าได้อีกต่อไป จึงเป็นผลทำให้การค้าของผลิตภัณฑ์เส้นใยรมเซาลงไปเล็กน้อย

1.7 ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีสิ่งของสินค้าส่งออกจากประเทศไทย เป็นจำนวนมาก ให้ลดปริมาณการส่งออก และทางหันไปใช้สิทธิป้องกันเศรษฐกิจของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากประเทศเหล่านั้นสามารถผลิตได้เอง โดยการจำกัดสิทธิการนำเข้าสิ่งของจากประเทศไทย ซึ่งเป็นผลกระทบกระเทือนตลาดเส้นใยประจักษ์ชัดทำให้ปริมาณการจำหน่ายลดลงไป

2. ปัญหาตลาดต่างประเทศ อาจแยกออกเป็นหัวข้อดังนี้

2.1 เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประจักษ์มีปริมาณการผลิตเกินความต้องการภายในประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดการผลลิตปริมาณการผลิต ผู้ผลิตจำเป็นต้องส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ และต้องประสบกับปัญหาการแข่งขันกับผู้ผลิตจากประเทศอื่น เช่น ไทวัน เกาหลี ฯลฯ ซึ่งมีปริมาณการผลิตเกินความต้องการเช่นกัน จึงมีคู่แข่งเพิ่มมากขึ้น และอาจสูญเสียตลาดต่างประเทศ

2.2 ราคาจำหน่ายเส้นใยประจักษ์ในตลาดต่างประเทศต่ำมาก มีการตัดราคากันเองและไม่มีการรวมตัวกัน ประกอบกับต้นทุนการผลิตของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศแล้วสูงกว่า เพราะกำลังการผลิตของไทยต่ำกว่าประเทศมาก ดังนั้นต้นทุนก่อนขายจึงสูงกว่า สินค้าของเราจึงเสียเปรียบด้านราคาจำหน่ายสูงกว่าประเทศอื่น ประกอบกับแกนนำค้าของนำเข้าจากต่างประเทศ และถูกเก็บภาษีสูงมาก รวมแล้วประมาณ 74 % ของราคาแกนนำเข้า จึงทำให้แกนนำค้ามีต้นทุนสูง และบริษัทประสบปัญหาขาดแคลนเพิ่มขึ้นเมื่อส่งไปขายแล้วได้รับกลับคืนไม่ครบ ยิ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตมากขึ้น

2.3 ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะได้รับผลสำเร็จจากการเจรจาทำข้อตกลงทางการค้าสิ่งทอระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกับประเทศสหรัฐอเมริกา และประชาคมเศรษฐกิจยุโรปก็ตาม แต่การขยายตลาดเองไทยนั้นมายังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เมื่อเทียบกับประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ เพราะขาดการศึกษาภาวะการแพ้ของตลาดในประเทศต่าง ๆ อย่างจริงจัง

2.4 ประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว ต่างก็มีอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยของตนเอง และได้ขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมีเกินความต้องการ จึงทำให้โอกาสที่จะขยายตลาดออกไปยังตลาดต่างประเทศมีน้อยมาก

2.5 ประเทศนายทุนทางหันไปลงทุนในประเทศที่ปลอดภัยจากการรุกรานของคอมมิวนิสต์ หรือประเทศที่มีรัฐบาลมั่นคง แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ใกล้เคียงกับประเทศที่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบบสังคมนิยม และกับคณะผู้บริหารประเทศมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง นโยบายเกี่ยวกับการค้าจึงไม่คอยแน่นอน นักลงทุนต่างชาติจึงหันเหความสนใจไปยังประเทศอื่น ๆ

ข้อคิด เห็นและข้อเสนอแนะด้านการศึกษาทางภาคธุรกิจ

สมาคมผู้ประกอบการสิ่งทอสิ่งใยแก้ว สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย สมาคมชอล์กไทย สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งเคลือบและสมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย ควรจัดให้มีบริการด้านข่าวสาร ทั้งภายในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกสิ่งผลิตภัณฑ์สิ่งทอและวัตถุดิบ ตลอดจนราคาขายส่งและขายปลีกของผลิตภัณฑ์สิ่งทอและวัตถุดิบในต่างประเทศแก่สมาชิกของสมาคม

ข. ภาครัฐบาล

ปัญหาของอุตสาหกรรมนี้ ที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐบาลประการที่หนึ่งคือ การคืนภาษีอากรวัตถุดิบที่นำเข้าไปในส่วนที่ส่งออกไปรูปผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีวิธีการรับกลับ

ต้องใช้เวลานาน การได้รับ อากรล่าช้าทำให้ผู้ผลิตขาดแคลน เงินหมุนเวียน ประการ
ที่สองคือ ผู้ผลิตต้อง เสียภาษีการค้าว่าชอบ กล่าวคือ ต้อง เสียอากรการนำเข้าวัตถุดิบ
เข้ามาครั้งหนึ่ง และหลังจากที่ผลิต เป็นสินค้าจำหน่ายต้อง เสียภาษีการค้าอีกครั้งหนึ่ง
ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าที่ควร

เพื่อ เป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรม รวม: สันนิยประดิษฐ์ รัฐบาลจะได้คำนึงถึง
เรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ.

1. รัฐบาลควรสนับสนุนให้ การตั้งโรงงาน เปโตร เคมีคัล (Petrochemical
Industry) เพื่อผลิตสาร เคมีภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมผลิต สันนิยประดิษฐ์ภายใน
ประเทศ ทั้งนี้ เพื่อ เป็นการ ช่วยลดราคาวัตถุดิบจำพวก เคมีภัณฑ์ อันจะ เป็นผลให้ต้นทุน
การผลิตลดลง และไม่ตองพึ่งการนำ เข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพิ่มการประ เหวัด
เงินตราต่างประเทศได้ทางหนึ่ง

2. รัฐบาลควร ตั้งคณะทำงาน เพื่อศึกษาภาวะการ ตลาด ซึ่งพอใน ประเทศต่าง ๆ
ที่ เห็นว่ามีู่ทางขยายตลาดได้ เช่น ประเทศตะวันออกกลาง และประเทศแถบยุโรป
ตะวันออก เป็นต้น ซึ่ง เป็นตลาดที่มีอำนาจตลาดสูง โดยเฉพาะทำการซื้อขายในรูปการ
แลกเปลี่ยนสินค้ระหว่างผลิตภัณฑ์ซึ่งหอกับน้ำมัน (Barter System)

3. รัฐบาลควร เพิ่มอัตราอากร ขา : ขา สันนิยให้สูงขึ้นอีก เพื่อสกัดกั้นการนำเข้าจนกว่า
จะสามารถ สกัดกั้นการนำเข้าอย่างได้ผล ควรห้ามการนำเข้าสินค้าสิ่งทอที่สามารถผลิต
ได้ภายในประเทศ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรม
ผลิต สันนิยประดิษฐ์อัน เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานของอุตสาหกรรมสิ่งทอ และ เพื่อ เป็นการ
ลดการ เสียเปรียบคู่การค้ากับต่างประเทศด้วย และรัฐบาลควรหามาตรการป้องกัน
การลักลอบการนำเข้า และจำ เนิงงานอย่างมีประสิทธิภาพและจริงจัง นอกจากนี้ รัฐบาล
ควรมีการช้อนค้นค้านตลาดขายแดน เพื่อจะไ้ระบายสินค้าที่ยังค้างอยู่อีกเป็นจำนวนมาก

ใดทางหนึ่ง เพราะเป็นตลาดที่ใหญ่พอสมควร เกี่ยวกับภาษีการนำเข้า แทนในค้าย
ควรลดลงกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อก็คเป็นการส่งเสริมการส่งออกเส้นใยไ้มากขึ้น เพื่อเป็นการ
สกัดกั้นไม่ให้ทางประเทศอุตสาหกรรมเข้ามา

4. รัฐบาลควรพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้กับผู้ส่งออกในสินค้าสิ่งทอทั้งทางตรง
และทางอ้อม เช่น ปรับปรุงระบบการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ และระบบการทำ
งานของหน่วยงานที่มีหน้าที่หาค่าศุลกากรประเทศให้ดีขึ้น และควรส่งเสริมการจำหน่าย
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอไปยังต่างประเทศ โดยการจ้ทำให้มีการแสดงสินค้าในต่างประเทศ และ
ให้มีการประชุมปรึกษากันระหว่างผู้ผลิตจากต่างประเทศ และผู้ผลิตในประเทศ

5. รัฐบาลควรทำความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลกับประเทศต่าง ๆ
และควรตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นรับวิจัยสินค้าที่ผลิตใ้ภายในประเทศ เพื่อขายให้แก่
ประเทศเหล่านั้นในระดั้รัฐบาลหรือรัฐบาล นอกจากนั้นประเทศผู้นำเข้าที่สำคัญโดย
เฉพาะประเทศประชาคมเศรษฐกิจยุโรป วัตถุประสงค์คือควบคุมปริมาณสิ่งทอที่ส่ง
ผู้ค้าในรูปของปริมาณการนำเข้า แต่ในด้านมูลค่านำเข้ามิได้กำหนด ดังนั้นรัฐบาลจึง
ควรหันมาทำรายได้เข้าประเทศโดยการส่งสินค้าที่มีคุณภาพสูงออกสู่ตลาด

6. รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการตั้งอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยสำเร็จรูป ซึ่งถือ
เป็นส่วนฐานของโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอ เรื่องนี้ทางต่างประเทศได้ให้ความ
สนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเกาหลีใต้ และไต้หวัน ซึ่ง เป็นประเทศผู้ส่งออกเส้นใย
ที่สำคัญของโลก เพื่อจะได้ทำให้อุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์ได้เจริญเติบโตกว่า
ที่เป็นอยู่